THE SHEPHERD OF ISRAEL

VOL. XVII No. 7 JOSEPH HOFFMAN COHN, Editor of English Department MARCH, 1935

A FRIENDLY LETTER TO THE JEWS CONCERNING ISRAEL'S SURE HOPE

By Albert Weaver, A Gentile believer in the Jewish Messiah, the Lord Jesus Christ.

Part 2

In the time of Moses and on down through the centuries until after the time of Christ, your people had in their journeys through the wilderness, a Tabernacle, and in Jerusalem a Temple, both built according to God's pattern. In these structures you worshipped God. Here in a wonderful way He met you and made His will known unto His people. The High Priest, as you well know, went into the Holy of Holies once a year with the blood of an animal, sacrificed for the occasion, typifying the one that was to come, Jesus, the Messiah.

This blood was sprinkled about the Holy of Holies, thereby making an atonement for the sins of your people. About forty years after Jesus was crucified, at the siege of Jerusalem under Titus, A. D. 70, as you will admit your Temple was destroyed, your sacrifices ceased, and you were scattered world-wide.

If you will read your own Scriptures, you will find that God has always demanded of the human family a sacrifice for sin, which necessitated the shedding of blood; and He has not changed.

Where is your sacrifice for sin today? The destruction of Jerusalem and the Temple, and your being scattered abroad over the earth, did not release you from this. Have you not got the same Bible, and are not the same demands encumbent upon you? True, you ceased sacrificing animals to atone for sin, and this is true of your people today. Neither is it necessary to do this now, because God has provided a sacrifice, which is Jesus. He was sacrificed for the sins of the whole world, Jew and Gentile, once and for all time. You have an antitype of this in the life of Abraham, who when asked of God to slay his son Isaac, turned and beheld a ram in the thicket, and it became the substitute for Isaac. We all deserve punishment for our sins, but Jesus came and took our place, thus fulfilling the demands of God, and justice, because sin had to be atoned for, according to the Scriptures. Thus Jesus became the once and for ever sacrifice for sin.

As the Prophet Isaiah has said. "All we like sheep have gone astray---and the Lord has laid on Him the iniquity of us all." Isa. 53:6. If our inquities were laid on Him (Jesus the Messiah) as God, through the Prophet, has stated, why do we seek further and why do we not believe what is written -- accept the truth and the truth shall set us free. Multitudes, Jews and Gentiles, are ready to witness to this fact and experience.

Now, my dear friend, a Christian is one who realizes that he is a sinner, or was born a sinner or was born in sin be he Gentile or Jew, has confessed his sins, has forsaken them, and has accepted Jesus Christ as his Messiah, Saviour and sacrifice for sin. This is fulfilling the demands of God, and when done, one experiences a change of heart, and a power comes into his life that helps him to live above sin. The blood of Jesus Christ then cleanses him from all sin, and keeps cleansing him as long as he obeys God and walks in all the light that God gives him. Now as you have no sacrifice for sin, God's demands are not met in your case, and if you die in that condition you will be eternally lost. Why not accept Jesus? No substitute will satisfy God; nor will any sacrifice, be it ever so great, other than that which He has provided, which is Jesus.

Your wonderful record, your good works, nothing that you and I can do will suffice. "Obedience," God demands, which is "better than sacrifice."

God has always demanded the shedding of blood to atone for sin. This Jesus has done for us. What more do we need or want?

Thank God the light has come and you and I need not grope in darkness any longer. We all, Jew and Gentile, can from this very moment have our sins forgiven and washed away through the blood of Christ. This is accomplished, as has been stated, by confesing our sins, and accepting Christ as our Saviour. Millions of people of every race and color, Gentiles and Jews, all down through the centuries have done this, and they have experienced the same thing. Jesus has become to them their sin-bearer, a reality, a personal friend, to whom they can go at all times and under all circumstances.

'Tis true, Christ died according to the Scriptures, but just as truly He arose from the dead, according to the Scriptures, and is alive forevermore. It is He to whom the Prophet Zechariah refers 12th chapter and 10th verse, which is yet to be fulfilled. Wherever Jesus has been accepted the life has been transformed. Then a peace and satisfaction that passes all understanding, are the result, as the writer himself has experienced.

It has made sober men out of drunkards, honest men out of dishonest ones, and holy men out of those who were thoroughly wicked. It has turned darkness into light, brought joy out of sorrow, peace out of trouble, and satisfaction out of dissatisfaction.

All this and more can be said because the acceptance of Jesus Christ as our Saviour and sacrifice, brings God into the life, and where God is you will find everything that is God-like.

This is what we all need, dear friend, and when we consider the necessity of it, you will no more wonder why I am interested in you and your people; nor is my interest confined to Jewish people alone. All people are included, for "Jesus Christ came into this world to save sinners." We are all sinners, and we need a Saviour. Jesus is the only one Who can save us from our sins.

(To be continued)

BETH SAR SHALOM

Throop Avenue and Walton St.

Brooklyn, N. Y.

Come to Our Meetings.

Every Friday ---------------- 8 P. M.
Every Monday---------------- 8 P. M.

OUR MISSIONS

BROOKLYN, N. Y.

27 Throop Avenue corner Walton Street

REV. LEOPOLD COHN, Superintendent

PHILADELPHIA, PA.

535 Spruce Street

MR. HARRY BURGEN, Missionary

PITTSBURGH, PA.

1603 Center Avenue

REV. JOHN SOLOMON, Missionary

Published Monthly, exept bi-monthly during July and August by the American Board of Mission to the Jews, 27 Throop Ave., Brooklyn,

A GENTILE'S LETTER TO A JEW.

My dear Jewish Friend:

I am a gentile. I was born that way. I cannot call Abraham my great grandfather, nor Moses my great Law-giver. God never took my forefathers out of Egypt, nor did He bring them into the promised land. I cannot claim ancestry from that beautiful shepherd boy of the Judean hills, David; nor can I connect myself by blood to the great King Solomon.

Your forefathers used to call my forefathers, dogs! And they would not so much as eat from the same table with my kin. I was an outcast, a stranger at the door, an alien from the commonwealth of Israel, and I had no hope, and I was even without a God in the world!

But one day I got hold of a book called the Bible. And I began to read it, and you can imagine how astounded I became when I began to discover as I read on and on, that this Bible was all written by you Jews; that in it, God tells about Himself, but He uses Jews through whom to tells it.

What I Discovered.

And I learned that God called you out to be the missionaries of the world, that you should come to us gentiles and convert us to become Jews, and believers in God. But your forefathers refused to do this; instead they became proud boastful and sinful. And I learned further, that God sent your forefathers great prophets, like Jeremiah, Zechariah, Ezekiel, Amos. But you stoned some and some you killed.

And I read on, and I found that God at last said He would try one thing more. He would send His only begotten Son, the Lord Jesus Christ. And He did that; and shocking to say, your forefathers, some of them actually delivered Him to the Romans to be crucified! But He was God and, on the 3rd day, He arose from the grave!

And I discovered that because of this, I, altho born a gentile, with no hope, could become a child of God by accepting this Son of God as the One who alone can save me from my sins.

And I said, "Oh, God. I believe that thou didst send thine only begotten Son, the Lord Jesus Christ, into the world, and that He was crucified for my sins. I lay upon Him all my sins, and I ask thee to make me thy child." And a strange peace came into my soul, and I knew that moment that I had been born again and had become a child of God.

I Believe the Jews

Now I believed every word which those Jews wrote in the Bible. If I did not believe what you Jews told me, I would not have a single hope in the world. I would not know which way to turn. I would be as the very dog in the street.

Imagine my surprise, therefore, when I found after I had accepted the Lord Jesus Christ and had become a child of God, that you Jews today do not believe in the Lord Jesus Christ, that many of your Rabbis do not even believe there was an Abraham or a Moses. And many others do not believe that wonderful account of how God made the heavens and the earth!

For a long time I was greatly troubled. Whom should I believe? The Jews of today, or the Jews of 2000 years ago? If the Jews of today are telling the truth, then the Jews of 2000 years ago told lies; if the Jews of 2000 years ago told the truth, then the Jews today are telling me lies. And it did seem to me that you Jews ought to stick together and not make each other liars!

But I asked myself, what motive is behind each Jew? What did the Jews of 2000 years ago gain by telling me about God and about His Son, and about my sins? And what does the Jew of today, gain by telling me that God doesn't exist, the Bible isn't true, there never was a person called Christ?

And I found that the Jews of 2000 years ago gained **nothing** by telling me of the Lord Jesus Christ—quite the contrary, **they lost everything!** Stephen was stoned to death; Peter was crucified with his head downward, by order of Nero. Paul was first scourged, and seven lictors successively whipped his naked body, and after that he too was crucified. St. James was hanged against a pillar; St. Thomas was surrounded while in private prayer one morning; they shot at him a shower of darts, then one of the priests ran him through with a lance. And each one died calling upon the blessed Name of the Lord Jesus Christ! They all died paupers!

And I found that the Rabbis and other Jews of today who deny all these wonderful facts are getting large salaries, and are living in luxury undreamed of by those martyr Jews of 2000 years ago. And I never yet heard of a Jewish Rabbi being hung, or being crucified, or even being whipped, because he said that the Lord Jesus Christ did not live, or that the Bible is not true.

And so in my own mind, there is not the least shred of doubt. I believe the Jews of 2000 years ago, and down in my heart I know they told the truth, for God has given me the sure knowledge which I am certain He will give to you, if you only want it and seek it earnestly.

But I still wonder; and I still would like to ask a question; why do you Jews tell the world that your great grandfathers told lies? I am only a gentile, but I believe what your Jewish forefathers told me, and I love your Jewish Saviour, the Lord Jesus Christ. And I want, oh so much, that you shall come back to Him. Won't you?

FREE LITERATURE

God has enabled us to write a number of tracts which are of special interest to every Jew, for they deal with the most important questions of our holy religion. The more important of these tracts, together with their respective prices, are as follows:-

The Shepherd of Israel, monthly, per annum	$ .50
Do Christians Worship Three Gods? (Yiddish)	.05.
The Logic of the Changed Calendar (Yiddish-English)	.05
Cain and Abel (Yiddish-English)	.05
Behold a Virgin (Yiddish-English)	.05
The Voice of Him that Crieth (Yiddish-English)	.05
To Both the Houses of Israel (Yiddish-English)	.05
What is His Name? (Yiddish-English)	.05
The Dialogue (Yiddish-English)	.05
The Jewish Holidays and their Significance (Yiddish)	.05
I Daniel Understood By Books (English)	.10
The Messiah shall be cut off (Yiddish)	.05
Isaiah 53, Explained (Yiddish)	05.

While these tracts, as the reader will see, are expensive to print, yet there are friends who are so interested in our people the Jews, that they are enabling us to offer you any of these tracts entirely free of cost, if you will send your request and tell us which one or more of the tracts you want, and also agree that you will read the tracts earnestly and with a sincere desire to know the truth. Address, Shepherd of Israel, No. 27 Throop Avenue, Brooklyn, New York.

40 CTS. WORTH FOR 25 CTS.

Send us 25c. in coin or Stamps and we will mail you a 40c New Testament in Hebrew, Yiddish or English.

Address:

THE SHEPHERD OF ISRAEL

27 Throop Ave., Brooklyn, N. Y.

און זיי אויסגעלייזט פון זינד) איז צוזאם געשפאנט מיט'ן ווארט "צור", אז דער משיח האט דעם טיטעל "צור". פעלזען. און אז דאס מיינט ישוע גופא, וואס איז ישוע מיין גואל.

דאס ווארט "ישועתי" ווען בוכשטעבליך איבערזעצט הייסט עס "מיין ישוע". כאטש אז "אייגענאמען" ווערט קיינמאל נישט באנוצט אין גראמאטישען פורם פון א בעזיצענדען אבענדערונג, מ'קאן למשל נישט זאגען אין לשון קודש מיין יוסף, מיין דוד, מיין שמואל, אבער דער נאמען ישוע ווערט יא באנוצט אין בעזיצענדען פורם אזוי ווי עס הייסט "צור ישועתי", דער פעלזען וואס איז "מיין ישוע". פארוואס איז דאס אבער אזוי? ווייל מיט קיין שום אנדערע פערזאן אין דער וועלט קאן מען האבען אזא ענגע און ליעבליכע באציהונג ווי מיר האבען מיט'ן גואל, מיט'ן משיח, מיט'ן פעלזען, וועלכער האט זיין לעבען געמאכט א קרבן פאר יעדען וואס גלויבט אין איהם און קען דערפאר אויפריכטיג זאגען "מיין ישוע", וועלכער איז געווארען דאס קרבן פאר מיינע זינד.

משה האט לאנג צוריק געזאגט אז די צייט וועט קומען אז דאס אידישע פאלק וועט פעראכטען זיין פעלזען וועלכער איז זיין אייגענער ישוע, ער זאגט אין דברים ל"ב 15: "וינבל צור ישועתי", און באלד דרויף אין פסוק 20 איז די שטראף דערפאר פראקלאמירט געווארען: גאט זאגט "אסתירה פני מהם", איך וועל מיין פנים פון זיי פארבארגען.

אט דא שטעקט דער סוד וואס גאט האט נישט געענטפערט דאס געבעט פון משה ווי אויך די תפילות פון פאלק ישראל אין לאנגען גלות. אזוי־באלד אירגענד א מענש אדער א פאלק פעראכטעט דעם "צור הישועה" וואס מיינט ישוע המשיח, איז ער דערמיט גורם אז גאט זאל בעהאלטען זיין פנים און נישט אנטווארטען די תפילות.

ביידע, אי משה אי דאס פאלק ישראל האבען געגען דעם פעלזען מיט פעראכטונג געהאנדעלט.

משה האט עס געטון מיט דעם וואס ער האט דעם פעלזען געשלאגען צום צווייטען מאל. משה האט געדארפט וויסען אז גאט ב"ה האט אויך פון פשוט'ן זאמד אין דער מדבר געקאנט ארויסברענגען וואסער, ווען ער האט אבער זיך באנוצט מיט'ן פעלזען האט גאט איהם דערמיט מגלה געווען אז דער הייליגער משיח, דער "צור הישועה", וועט געשלאגען ווערען און גע'הרג'עט ווערען אלס א קרבן פאר אונזערע זינד. דאס איז אבער גענוג געווען אז ער זאל א י י ן מאל געשלאגען ווערען און ווערען דאס קרבן פאר זינד, גאטס פלאן איז געווען פאלקאמען מיט איין מאל שלאגען דעם פעלזען און ווען משה האט עס נאכאמאל געטון איז עס געווען א לעסטערונג פאר גאטס פלאן און פאר'ן משיח, און איז געווען אונטער דער קאטעגאריע פון "וינבל צור ישועתו". דרויף זאגט טאקע גאט "אסתירה פני", און משה האט זיין געבעט נישט בעקומען געאנטווארט.

ישראל האט עס אויך אזוי געטון און טוט עס עד היום הזה, מען האט תמיד מנבל געווען דעם "צור ישועתי" און מען טוט איהם עד היום מנבל זיין, רק מ'איז מבזה, מ'פערווארפט און מ'שינפט דעם הייליגען משיח, וועלכער איז אונזער "צור הישועה" און דערפאר ענטפערט גאט ב"ה אויך אידען נישט די תפילות וואס מיר בעטען שוין באלד 2000 יאהר.

אידען האבען דאס אבער נישט וואהרגענומען און האלטען אין איין שרייען "עד מתי עשנת בתפלת עמך?" (תהלים פ' 5) די אנטווארט איז: ביז אידען וועלען אויפהערען צו שלאגען דעם "צור הישועה" ישוע המשיח, נייערט איהם אננעמען אלס זייער גואל צדק אלס זייער קרבן. א קרבן איז ער געווארען דאמאלס ווען ער איז איינמאל געשלאגען און גע'הרג'עט געווארען דארט אויפ'ן בארג גלגולת פאר אונזערע זינד, אבער מעהר טאר מען איהם ניט שלאגען, נייערט צו איהם רעדען, און ער וועט געבען ברכות ישועות ונחמות פאר כל ישראל.

גאַנץ תנ"ך אין איין פסוק

כמעט יעדער קאן רעדען, מאנכע קאנען אסאך רעדען און פיעלע—צופיעל רעדען, יעדער—כמעט—קאן שרייבען, אן ארטיקעל אין א צייטונג אדער אפילו ביכער, אבער אויסצודריקען אין עטליכע געצעהלטע ווערטער די גרונדלאגע אדער די מיינונג פון א גאנץ ווערק, אט דאס איז שוין א קונסט און עס איז באמת שווער צו געפינען א ווערק מ'זאל קאנען מצמצם זיין זיין גאנצען אינהאלט אין עטליכע געצעהלטע ווערטער אדער זאצען.

דאס תנ"ך איז דאס ספר הספרים וועלכעס מ'קאן אויסשפרעכען זיין גאנצען אינהאלט אין איין זאץ.

"משיח איז געשטארבען פאר אונז".
(רומיים ה, 8)

ווי רייך איז דיעזע וואונדערבארע ענטדעקונג וואס איז אט אין דיעזען זאץ אונז געגעבען געווארען! טויזענטער און טויזענטער דרשות זענען שוין גע'דרש'ענט געווארען וועגן דיעזען קורצען אבער וואונדערבארען טעקסט! טויזענטער איבער טויזענטער פארלוירענע נשמות האט דיעזער געוואלטיגער אמת גערעטעט פון א טאטאלען אונטערגאנג! צעהנדליגע טויזענטער פארוואגעלטע און צובראכענע געמיטהער האט דאס שוין ערקוויקט און באלעבט, אלץ ווייל —

"משיח איז געשטארבען פאר אונז".

די גאנצע תורה וואס דער ליעבער גאט האט אונז געגעבען במתנה איז א רמז אויפ'ן משיח. כל הנביאים לא התנבאו אלא על המשיח. אלע ימים טובים וואס אידען פייערען צייגען אהין אויפ'ן משיח וואס איז די ערפילונג און די פאלקאמענהייט פון אלע ימים טובים.

אויב עס איז פסח—איז דער הייליגער משיח אונזער קרבן פסח (א קורנתיים ה, 7) וועמעס בלוט איז פארגאסען געווארען פאר אונזערע זינד און ווער עס גלויבט אין איהם קאן קיין משחית נישט מעהר צוקאמען, קיין שטן נישט פארפיהרען ווייל דאס דם המשיח איז אונזער שמירה און אונזער גאולה.

אויב עס איז יום כפור, איז עס ישוע המשיח וואס ברענגט אונז כפרת עוונות (עבריים ט, 12) אזוי ווי עס הייסט אין ישעיה נ"ג: "והוא מחלל מפשעינו..."

אויב עס איז שבועות, זמן מתן תורתינו, איז עס ווידער דער הייליגער משיח. ער האט די גאנצע תורה ערפילט און האט מתקן געווען אלעס וואס מיר האבען פוגם געווען. ער זאגט "לא להפר באתי כי אם למלאות... (מתיה ה, 17)

ישוע המשיח וועלכער האט קיינמאל קיין מינדעסטען פעהלער בעגאנגען, האט קיינמאל קיינעם קיין שלעכטעס געטון איז מיט זיכערע טריט געגאנגען קיין ירושלים און מיט פעסטקייט ארויף צום בארג גלגולת דארט צו ליידען און צו שטארבען פאר אונזערע זינד כדי מיר זאלען קאנען זיין בני עולם הבא.

קיין איין איד אין דער גאנצער וועלט, יהיה מי שיהיה, סיי א רב וואס פסק'עט שאלות, סיי א רבי וואס פראוועט טישען אדער סתם א פרומער איד איז נאך קיינמאל נישט זיכער געווען מיט עולם הבא ווייל מיט זינד קאן קיינער דארט נישט צוקאמען, און מ'האמיר דאך אז אלטען כלל אז "הן שמים לא זכו בעיניו אף כי לבות בני אדם". איז אבער דער הייליגער משיח געקומען אויף דער סצענע און—

"דער משיח איז געשטארבען פאר אונז".

אין יענער מורא'דיגער שעה פון זיין שטארבען האט זיך די גאנצע וועלט א טרייסעל געטון און א שאקעל געגעבען ביז'ן אבגרונד. הערט צו דעם פורכטבארען רעקארד פון יענער העכסט טרויריגער שעה אין דער וועלט געשיכטע:

"פון דער זעקסטער שעה אן איז געווארען א פינסטערניש איבער'ן גאנצען לאנד ביז צו דער ניינטער שעה אויפ'ן טאג... דאס פרוכת פון בית המקדש איז צוריסען געווארען אין צווייען. די ערד האט זיך געשאקעלט. די שטיינער האבען זיך געשפאלטען. די קברים האבען זיך געעפענט און פיעלע זענען אויפגעשטאנען פון זייערע קברים... דער קאמענדאנט מיט די אנדערע סאלדאטען וואס האבען בעוואכט ישוע האבען גרוים מורא באקומען און האבען געזאגט: "באמת איז ער געווען דער בן אלהים". (מתתיהו כ"ז, 45-54).

יענער געצענדיענערישער קאפ האט יא געקאנט משיג זיין אזא פשוט'ען עלעמענטארען פאקט, נור מיר אידען מיט אונזער גאנצען שכל און שארפזין האבען נאך עד היום נישט דערגרייכט דעם געוועגליכען אינטעליגענץ פון יענעם אפיציער, אנצוערקענען דעם אינהאלט פון יענעם פראצעדור און אנערקענען אז

"דער משיח איז געשטארבען פאר אונז".

דורך זיין טויט, האט ער, דער גערעכטער צדיק אונז גערעכט געמאכט ביי גאט (ישעיה נ"ג, 11) און מיר זענען במילא זיכער מיט חיי עולם.

יעדער וואס גלויבט אין איהם האט דערפאר א געזאנג אויף די ליפען, א שמחה אין הערץ און א האפנונג אט לעבען דא אויף דיעזער וועלט און דארט אויבען האבען א "גילה רינה דיצה וחדוה", צוזאם צו זיין מיט'ן גואל צדק אזוי ווי ער האט אונז פארשפראכען אין יוחנן י"ד: "איך געה פאר אייך אן ארט צו בערייטען און דאן צוריק קומען און אייך נעמען צו מיר כדי דארט וואו איך וועל זיין זאלט איהר אויך זיין". און דאס איז אלץ ווייל—

"דער משיח איז געשטארבען פאר אונז".

אט דאס איז דאס גאנצע תנ"ך אין איין זאץ. די גאנצע תורה אין איין געדאנק. דאס גאנצע לעבען און די גאנצע צוקונפט אין איין ווינק.

ליעבער לעזער, וואס דענקט איהר וועט אייך אמאל דארט אויבען פארזיכערן מיט עולם הבא? געדענקט אז —

"דער משיח איז געשטארבען פאר אייך".

פאַרגעסט נישט—קומט צו אונזערע פערזאמלונגען. ווען איהר קומט וועט איהר שטארק הנאה האבען, ווען נישט—וועט איהר גרוים חרטה האבען. און די חרטה קען אמאל קומען צו שפעט.—

THE SHEPHERD OF ISRAEL

PUBLISHED MONTHLY TO GIVE ISRAEL A KNOWLEDGE OF THE TRUE SHEPHERD, THE MESSIAH

רעה ישראל

א מאנאטליך בלאט צו ערקלעהרען צו ישראל דעם אמת'דיגען משיח.

VOL. XVII No. 7 — רעוו. לעאפאלד קאהן, עדיטאר — MARCH, 1935

משה און אסתר

נאטש דער קאנטראסט צווישען משה און אסתר איז זעהר גרויס דאך אין איין הינזיכט זענען זיי זעהר גלייך. און דאס איז —

ווען גאט האט געוואלט באשטראפען און פארטיליגען דאס "דור המדבר" דערפאר וואס זיי האבען געמאכט דאס "עגל", האט משה פאר זיי מתפלל געווען און ער האט געזאגט "ואם אין מחני נא מספרך. . . " משה האט זיין לעבען איינגעשטעלט אין קאן פאר'ן פאלק ישראל. גאט האט זיין געבעט גענטפערט און האט זיי געגעבען א צייטווייליגע פארגעבונג אבער "וביום פקדי ופקדתי . . . "

דאס זעלבע געפינען מיר אויך ביי אסתר. ווען אחשורוש האט געוואלט — המנ'ן צוליב טון — און אויס'הרג'ענען אלע אידען פון זיין קעניגרייך, איז אסתר געקומען אויף דער סצענע און האט איהר לעבען איינגעשטעלט, געהענדיג בעטען דעם מלך אחשורוש פאר איהר פאלק און זי זאגט דארט "וכאשר אבדתי אבדתי". זי האט געפאסט און מתפלל געווען ביז דאס נס איז געשעהן, אז נישט נור אליין זענען אידען גערעטעט געווארען פון א זיכערען טויט, נייערט יענע וואס האבען זיי געזאלט הרג'ענען זענען אליין אויסגע'הרג'עט געווארען.

אט אין דיזער הינזיכט זענען דיזע צוויי כאראקטערען און פאסירונגען פון משה און פון אסתר זעהר עהנליך איינס צום אנדערן, ביידע האבען תפילה געטון צו גאט פאר ישראל און גאט האט זיי ביידע געהערט און געענטפערט.

עס שטעלט זיך דא אבער די פראגע, ווען גאט האט אויף אזא וואונדערבארען אופן משה'ן געענטפערט ווען ער האט מתפלל געווען פאר'ן פאלק ישראל וואס איז בעגאנגען אזא ביטערע עבירה ווי דאס מעשה העגל איז געווען, טא ווי קומט עס אז גאט ב"ה האט משה'ן נים געענטפערט ווען ער האט מתפלל געווען פאר זיך אליין אז גאט זאל איהם שענקען דאס לעבען ביז ער וועט אריינפיהרען דאס פאלק קיין ארץ ישראל? משה איז דאך געווען זיין "עבד נאמן". זיין פארלעסליכסטער און געטרייעסטער קנעכט אויף וועם גאט אליין זאגט "בכל ביתי נאמן הוא"". (במדבר י"ב, 7) פארוואסזשע האט גאט איהם נישט צוגעהערט ווען ער האט איהם אזוי שטארק געבעטען פאר זיין אייגענעם לעבען און האט איהם געזאגט "אל תוסף דבר אלי עוד בדבר הזה?". (דברים ג).

מיר געפינען אין היילגען תנ"ך אזויפיעלע ביישפיעלע אז גאט האט געענטפערט די תפילות אפילו פון איינפאכע מענשען ווען זיי האבען מתפלל געווען וועגען פיעל מינדער־ווירדיגע געגענשטענדע. ווי למשל אין דברי הימים א, קאפיטעל ד' לייענען מיר וועגען א מאן ביים נאמען "יעבץ", (זיין מוטער האט איהם דעם נאמען געגעבען ווייל זיין געבורט האט איהר פאראורזאכט גרויס אנגסט און שמערצען. דער נאמען "יעבץ" שטאמט פון ווארט "עצב", טרויריגקייט). און אט דער יעבץ האט געבעטען צו גאט אז ער זאל איהם בענשען און פארגרעסערן זיין גרענעץ און איהם אבהיטען פון בייזען. דארט הייסט עס, אז גאט האט איהם געגעבען אלעס וואס ער האט פון איהם געבעטען.

אט־א־דאס און פיעלע אנדערע אזאלכע ביישפיעלען מאכען די אויבערשטע פראגע נאך שטארקער, נעמליך, פארוואס האט גאט נישט געענטפערט משה'ן, זיין עבד נאמן, זיין הייסעס און וויכטיגעס געבעט?

פרעגענדיג אט דיעזע פראגע קומט אונז אין געדאנק נאך אן אנדערע עהנליכע פראגע, נעמליך, פארוואס איז שוין באלד צוויי טויזענד לאנגע יאהר ווי אידען זענען אין גלות און זיי בעטען יעדען טאג פריה און נאכט "והשב שכנתך לציון עירך". וויפיעל תעניתים מ'הט שוין געפאסט, ימים מיט טרערען פארגאסען, און גאט האט נאך עד היום די פיעלע תפלות נישט געהערט? טא פארוואס איז דאס אזוי?

אבער דיעזע אויבינגע צוויי פראגען האבען איינ־און־דיעזעלבע אנטווארט, טא הערט—

אין במדבר כ, 12 לייענען מיר ווי אידען האבען זיך אין "מדבר צין" געקריגט מיט משה'ן ווייל זיי האבען קיין וואסער נישט געהאט צום טרינקען. האט גאט געהייסען אז משה זאל נעמען זיין שטעקען און פערזאמלען די געמיינדע אידען צום פעלזען און רעדען צום פעלזען, וואס הייסט "צור". און פון יענעם " צ ו ר " וועט שוין ארויס קומען פלענטי וואסער. משה רבינו האט אבער אויפגעהויבען זיין שטעקען און ער האט געשלאגען דעם פעלזען צ ו ו י י מאל... דרויף זאגט דארט גאט ב"ה, "ווייל איהר האט מיר נישט געגלויבט אום מיך צו פערהייליגען פאר די בני ישראל, דארום זאלט איהר נישט אריינברענגען דאס פאלק אין דעם לאנד וואס איך האב צו זיי געגעבען".

אט האט איהר ליעבער לעזער די אורזאך פארוואס גאט האט נישט געהערט משה'ס געבעט אז גאט זאל איהם ערלויבען לענגער צו לעבען און אידען אריינברענגען אין ארץ ישראל.

די פראגע איז אבער, ווי קומט משה צו מאכען אזא גרויסען טעות. אמשטאט רעדען צום פעלזען, איהם גאר שלאגען? טא הערט —

אין שמות י"ז לייענען מיר, ווען אידען זענען א צייט פריהער געווען אין דער "מדבר סין" האבען זיי אויך נישט געהאט קיין וואסער און ווען אידען האבען געשריגען צו משה געוואלד — גיב וואסער, האט גאט געהייסען אז משה זאל נעמען זיין שטעקען און שלאגען דעם פעלזען. משה האט אזוי געטון און דער פעלזען האט ארויסגעגעבען וואסער גענוג פאר אלע. דא אין "מדבר צין" ווען אידען האבען ווידער געשריגען נאך וואסער איז משה געווען אין א גרויסער פארלעגענהייט און האט פארהערט גאטס ענדערונג בכן, "ודברתם אל הסלע", רעדען צום פעלזען אבער נישט שלאגען. משה'ס געדאנק איז צוריק געפלויגען צו דער פריהערדיגע עפאכע ווען גאט האט איהם געהייסען שלאגען און ער האט אויך איצטער דעם פעלזען געשלאגען.

עס פרעגט זיך אבער, יא יא, אמת, משה האט אמשטאט רעדען — געשלאגען דעם פעלזען, אבער ווי קומט עס אז דער "עבד נאמן", דער גרויסער משה, איז איבער אזא קלייניגקייט אזוי שטארק באשטראפט געווארען פון גאט, עס איז דאך פארט נור געווען א שטיין וואס ער האט געשלאגען!

דיעזער ענין האט אבער א פיעל טיעפערן זין ווי די אויבערפלעכליכקייט איז, מיר בעטען דעם ווערטהען לעזער אביסעל געדולד צו האבען און פארשטעהן דעם וואונדערבארען סוד וואס שטעקט דרין.

מיר געפינען אין פערשידענע טיילען פון היילגען תנ"ך אז גאט ווערט אנגערופען "צור". און אין פיעלע שטעלען פון תנ"ך ווערט אויך דער היילגער משיח אנגערופען "צור". אין תהלים י"ט הייסט עס: "ד' צורי וגואלי". אין תהלים ס"ב, 2 — "אך הוא צורי וישועתי". אין תהלים פ"ט — "אלי וצור "ישועתי". פון די אנגעגעבענע שטעלען זעהען מיר אז דאס ווארט "גואל" וואס מיינט משיח, (ווייל ער האט זיך מקריב געווען פאר די עונות פון ישראל

Published Monthly, exept bi-monthly during July and August by the American Board of Mission to the Jews, 27 Throop Ave., **Brooklyn**, N. Y. Entered as second class matter April 14, 1922, at the Post Office at Brooklyn, N. Y., Under the Act of March 1,